

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 236/2014**av den 11 mars 2014****om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen bör anta gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av en omfattande uppsättning instrument för finansiering av yttre åtgärder för en rad politikområden som rör sådana åtgärder. Dessa instrument för finansiering av yttre åtgärder för perioden 2014-2020 är följande: instrumentet för utvecklingssamarbete (DCI), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 ⁽³⁾, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 ⁽⁴⁾, det europeiska granskingsinstrumentet (ENI), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ⁽⁵⁾, instrumentet som bidrar till stabilitet och fred, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 ⁽⁶⁾, instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽⁷⁾, och partnerskapsinstrumentet för samarbete med

tredjeländer, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 ⁽⁸⁾ (nedan gemensamt kallade *instrumenten*, och enskilt kallat *instrumentet*).

- (2) De gemensamma bestämmelserna och förfarandena bör stå i överensstämmelse med de finansiella bestämmelser som är tillämpliga på unionens allmänna budget, vilka fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁹⁾, inbegripet kommissionens genomförandebestämmelser ⁽¹⁰⁾ för den förordningen.
- (3) Enligt instrumenten ska de åtgärder som ska finansieras på grundval av dem normalt vara föremål för en flerårig vägledande programplanering som tillhandahåller den ram inom vilken finansieringsbesluten bör antas i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och med förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹¹⁾.
- (4) Finansieringsbeslut bör antas i form av ettåriga eller fleråriga handlingsprogram och enskilda åtgärder, när planeringen i den fleråriga vägledande programplaneringen följs, i form av särskilda åtgärder, när oförutsedda och vederbörligen motiverade behov eller omständigheter gör detta nödvändigt, samt i form av stödåtgärder. Stödåtgärder kan antas antingen som en del av ett årligt eller flerårigt handlingsprogram eller utanför de vägledande programplaneringsdokumenten.
- (5) Finansieringsbeslut bör i en bilaga inbegripa en beskrivning av varje åtgärd, med uppgift om målen för denna, de viktigaste insatserna, de förväntade resultaten, genomförandemetoderna, budgeten, den vägledande tidsplanen, eventuella relaterade stödåtgärder samt arrangemangen för kontroll av genomförandet, och de bör godkännas i enlighet med förfarandena i förordning (EU) nr 182/2011.

⁽¹⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 110.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020 (se sidan 44 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett finansieringsinstrument för demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (se sidan 85 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt granskingsinstrument (se sidan 27 i detta nummer av EUT).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer (se sidan 77 i detta nummer av EUT).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (6) Med beaktande av dessa genomförandeakters policyprogramplaneringskaraktär eller budgetgenomförandekaraktär, särskilt deras budgetkonsekvenser, bör granskningsförfarandet tillämpas för att anta akterna utom när det gäller enskilda och särskilda åtgärder under i förväg fastställda tröskelvärden. Kommissionen bör dock anta genomförandeakter med omedelbar verkan i vederbörligen motiverade fall där en snabb reaktion från unionens sida erfordras och tvingande skäl till skyndsamhet gör detta nödvändigt. Europaparlamentet bör vederbörligen informeras om detta, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 182/2011.
- (7) För genomförandet av finansieringsinstrumenten, när förvaltningen av en åtgärd anförtros en finansiell intermediär, bör kommissionens beslut särskilt omfatta bestämmelser vad gäller riskdelning och öppenhet, om ersättningen till den intermediär som har ansvaret för genomförandet, om användningen och återanvändningen av medel, om eventuella vinster samt om rapporteringsskyldigheterna och kontrollmekanismerna, med beaktande av de relevanta bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (8) Unionen bör sträva efter den mest effektiva användningen av tillgängliga resurser i syfte att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Detta bör uppnås genom samstämmighet och komplementaritet mellan unionens instrument för yttre åtgärder samt genom skapande av synergi mellan instrumenten och annan unionspolitik. Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som utformas inom ramen för instrumenten och, i lämpliga fall, till användning av finansieringsinstrument med hävstångseffekt.
- (9) I enlighet med artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), ska unionens åtgärder i internationella sammanhang vägledas av de principer som har inspirerat dess egen tillkomst, utveckling och utvidgning, och som unionen strävar efter att föra fram i resten av världen, nämligen demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, principen om jämlikhet, solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten.
- (10) I enlighet med de åtaganden som gjordes av unionen vid det tredje och fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet (Accra 2008 och Busan 2011) och rekommendationen från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (OECD/DAC) angående avbindning av det offentliga utvecklingsbiståndet (ODA) till de minst utvecklade länderna och kraftigt skuldtyngha fattiga länder, bör kommissionen i största möjliga utsträckning övergå till obundet unionsbistånd, även när det gäller innovativa finansieringsmekanismer, och främja medverkan från enheter i partnerländer i förfaranden för kontraktstilldelning.
- (11) För att säkerställa synlighet för unionens stöd bland medborgarna i mottagarländerna och unionsmedborgarna bör det, där så är lämpligt, sörjas för riktad kommunikation och information genom lämpliga medel.
- (12) Unionens yttre åtgärder inom ramen för instrumenten bör bidra till tydliga resultat (som omfattar prestationer, resultat och effekter) i länder som får unionens yttre finansiella stöd. Närhelst så är möjligt och lämpligt bör resultaten av unionens yttre åtgärder och effektiviteten vad gäller ett specifikt instrument övervakas och bedömas på grundval av på förhand fastställda, tydliga, öppna och i förekommande fall landsspecifika och mätbara indikatorer som är anpassade till det berörda instrumentets särdrag och mål.
- (13) Unionens finansiella intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder under hela utgiftscykeln, vilket inbegriper förebyggande, upptäckt och utredning av oegentligheter, indrivning av medel som gått förlorade, betalats ut felaktigt eller använts på fel sätt samt, där så är tillämpligt, sanktioner. Dessa åtgärder bör vidtas i enlighet med tillämpliga avtal som ingåtts med internationella organisationer och tredjeländer.
- (14) Det bör fastställas bestämmelser om finansieringsmetoderna, skyddet av unionens ekonomiska intressen, nationalitets- och ursprungsregler, utvärdering av åtgärder, rapportering och översyn samt utvärdering av instrumenten.
- (15) Utan att det påverkar samarbetsmekanismer som utvecklas med organisationer i det civila samhället på samtliga nivåer i enlighet med artikel 11 i EU-fördraget har berörda aktörer i mottagarländer, inbegripet organisationer i det civila samhället och lokala myndigheter, en framträdande roll när det gäller unionens utrikespolitik. Under genomförandeprocessen, särskilt vid förberedandet, genomförandet, övervakningen och uppföljningen av de åtgärder som vidtas enligt denna förordning, är det viktigt att vederbörligen samråda med dessa för att se till att de får en meningsfull roll i processen samt vederbörligen beakta deras särdrag.

(16) I enlighet med artiklarna 208, 209.3 och 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och enligt de villkor som fastställs i stadgan för Europeiska investeringsbanken (EIB) och i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1080/2011⁽¹⁾, bidrar EIB till genomförandet av de åtgärder som krävs för att främja målen för unionens utvecklingspolitik och övriga utrikespolitik, och kompletterar genom sina insatser unionens instrument för yttre åtgärder. Man bör utnyttja möjligheter att kombinera EIB:s finansiering med unionens budgetresurser. EIB konsulteras då det är lämpligt under unionens programplaneringsprocess.

(17) Internationella organisationer och utvecklingsorgan arbetar rutinmässigt med icke-vinstdrivande organisationer som genomförandepartner och kan i vederbörligen motiverade fall behöva anförtro budgetgenomföranduppgifter åt dessa. Genom undantag från artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 bör det i denna förordning fastställas bestämmelser som gör det möjligt att anförtro sådana uppgifter åt icke-vinstdrivande organisationer enligt villkor som motsvarar dem som gäller för kommissionen.

(18) För att stärka partnerländernas egenansvar för de egna utvecklingsprocesserna och hållbarheten när det gäller externt stöd, bör unionen, när så är lämpligt med tanke på den berörda åtgärden och i enlighet med de internationella åtaganden vad gäller biståndseffektivitet som gjorts av unionen och partnerländerna, verka för användning av partnerländernas egna institutioner, system och förfaranden.

(19) I överensstämmelse med det europeiska samförståndet om utveckling och den internationella agendan för biståndseffektivitet, och som det framhålls i Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden, kommissionens meddelande av den 13 oktober 2011 med titeln *Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring* och rådets slutsatser om *det framtida upplägget för EU:s budgetstöd till tredjeländer* av den 14 maj 2012 ska budgetstödet användas på ett effektivt sätt för att stödja fattigdomsminskning och användningen av landsspecifika system, göra stödet mer förutsebart samt stärka partnerländernas egenansvar för utvecklingspolitik och reformer. Utbetalningen av planerade delbelopp bör vara avhängiga av de framsteg som görs mot de mål som man kommit överens om med partnerländerna. I de länder som omfattas av denna typ av finansiellt stöd från unionen

stöder unionen utvecklingen av parlamentarisk kontroll, revisionskapacitet, öppenhet och allmänhetens tillgång till information.

(20) Unionsinsatser som syftar till att främja principerna i fråga om demokrati och förstärkt demokratisering får genomföras bland annat via stöd till det civila samhällets organisationer samt till oberoende institutioner som är aktiva på detta område, såsom det europeiska initiativet för demokrati.

(21) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(22) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽²⁾. Den här förordningen bör därför gälla från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

GENOMFÖRANDE

Artikel 1

Syfte och principer

1. I denna förordning fastställs regler och villkor för tillhandahållande av finansiellt stöd från unionen till åtgärder, inbegripet handlingsprogram och andra insatser, inom ramen för följande instrument för finansiering av yttre åtgärder för perioden 2014–2020: instrumentet för utvecklingssamarbete (DCI), det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR), det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI), instrumentet som bidrar till stabilitet och fred, instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) och partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer (nedan gemensamt kallade *instrumenten* och enskilt kallat *instrumentet*).

I denna förordning avses med termen *länder* i förekommande fall territorier och regioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1080/2011/EU av den 25 oktober 2011 om beviljande av en EU-garanti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför unionen och om upphävande av beslut nr 633/2009/EG (EUT L 280, 27.10.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

2. Denna förordning är inte tillämplig på genomförandet av åtgärderna för att finansiera Erasmus +-programmet enligt förordning (EU) nr 233/2014, förordning (EU) nr 232/2014, förordning (EU) nr 231/2014 och förordning (EU) nr 234/2014. Dessa åtgärder ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013⁽¹⁾, på grundval av de vägledande programplaneringsdokument som det hänvisas till i det tillämpliga instrumentet, samtidigt som överensstämmelse med dessa förordningar säkerställs.

3. Kommissionen ska se till att åtgärderna genomförs i överensstämmelse med målen för det tillämpliga instrumentet och på ett sätt som är förenligt med ett verkningsfullt skydd av unionens ekonomiska intressen. Unionens finansiella stöd som tillhandahålls på grundval av instrumenten ska vara förenligt med bestämmelserna och förfarandena i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, som utgör den grundläggande finansiella och rättsliga ramen för genomförandet av instrumenten.

4. Vid tillämpningen av denna förordning ska kommissionen använda de effektivaste och mest ändamålsenliga genomförandemetoderna. Om det är möjligt och lämpligt mot bakgrund av åtgärdens karaktär ska kommissionen även verka för användning av de enklaste förfarandena.

5. Med beaktande av punkt 4 ska kommissionen vid tillämpningen av denna förordning främja användning av partnerlänternas system, när så är möjligt och lämpligt mot bakgrund av typen av åtgärd.

6. Unionen ska vinnlägga sig om att, på grundval av – när så är lämpligt – dialog och samarbete med partnerländer och -regioner, främja, utveckla och befästa de principer om demokrati, rättsstaten och respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på vilka den är grundad. Unionen ska integrera dessa principer i genomförandet av instrumenten.

Artikel 2

Antagande av handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder

1. Kommissionen ska anta ettåriga handlingsprogram, på grundval av de vägledande programplaneringsdokument som avses i det relevanta instrumentet, i tillämpliga fall. Kommissionen får även anta fleråriga handlingsprogram i enlighet med artikel 6.3.

För varje åtgärd ska man i handlingsprogrammen ange målen, de förväntade resultaten och de viktigaste insatserna, genomförandemetoderna, budgeten och en preliminär tidsplan, eventuella åtföljande stödåtgärder och arrangemangen för kontroll av resultaten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Erasmus +, unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

Vid behov får insatser antas i form av enskilda åtgärder före eller efter antagandet av de ettåriga eller fleråriga handlingsprogrammen.

Kommissionen får anta särskilda åtgärder som inte föreskrivs i de vägledande programplaneringsdokumenten vid oförutsedda och vederbörligen motiverade behov eller omständigheter och om finansiering inte är möjlig ur lämpligare källor, inklusive åtgärder för att underlätta övergång från katastrofhjälp till långsiktiga utvecklingsinsatser eller åtgärder för att bättre förbereda människor på att hantera återkommande kriser.

2. Handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder enligt punkt 1 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3.

3. Det förfarande som avses i punkt 2 ska inte krävas för

- a) enskilda åtgärder för vilka unionens finansiella stöd inte överstiger 5 miljoner EUR,
- b) särskilda åtgärder för vilka unionens finansiella stöd inte överstiger 10 miljoner EUR,
- c) tekniska ändringar av handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder. Tekniska ändringar är justeringar, såsom
 - i) förlängningar av genomförandeperioden,
 - ii) omfördelningar av medel mellan åtgärder som ingår i ettåriga eller fleråriga handlingsprogram, eller
 - iii) ökningar eller minskningar av budgeten för de ettåriga eller fleråriga handlingsprogrammen, eller för enskilda eller särskilda åtgärder, med högst 20 % av den ursprungliga budgeten, dock maximalt 10 miljoner EUR,

under förutsättning att sådana ändringar inte väsentligt berör målen för den berörda åtgärden.

Åtgärder som antas i enlighet med denna punkt ska inom en månad efter det att de har antagits meddelas Europaparlamentet och medlemsstaterna genom den berörda kommitté som anges i artikel 16.

4. Punkterna 1, 2 och 3 avseende handlingsprogram och enskilda åtgärder ska inte gälla det gränsöverskridande samarbetet inom ramen för ENI.

5. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, t.ex. i samband med en kris eller om ett omedelbart hot mot demokratin, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna föreligger, får kommissionen anta enskilda eller särskilda åtgärder eller ändringar av befintliga handlingsprogram och åtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.4.

6. En lämplig miljöprövning, bl.a. i fråga om inverkan på klimatförändringen och den biologiska mångfalden, ska göras på projektnivå, i enlighet med gällande unionslagstiftningsakter, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ och rådets direktiv 85/337/EEG ⁽²⁾, och ska för miljö känsliga projekt, särskilt stora nya infrastrukturprojekt, om så är tillämpligt omfatta en miljökonsekvensbedömning (MKB). Strategiska miljöbedömningar ska där så är relevant användas vid genomförandet av sektorsprogram. Berörda parter delta i miljöbedömningar och allmänhetens tillgång till resultatet av sådana bedömningar ska säkerställas.

7. Vid utformning och genomförande av program och projekt ska kriterier för tillgänglighet för personer med funktionshinder vederbörligen beaktas.

Artikel 3

Stödåtgärder

1. Unionsfinansieringen får täcka utgifter för genomförandet av instrumenten och för att uppnå målen med dessa, inklusive administrativt stöd för förberedande åtgärder och för uppföljnings-, övervaknings-, gransknings- och utvärderingsåtgärder som är direkt nödvändiga detta genomförande, inbegripet utgifter vid unionens delegationer för sådant administrativt stöd som behövs för att förvalta åtgärder som finansieras inom ramen för instrumenten.

2. Under förutsättning att de verksamheter som förtecknas i leden a, b och c har samband med de allmänna målen för det tillämpliga instrument som genomförs med hjälp av åtgärder får unionsfinansieringen täcka

- a) utgifter för studier, möten, medvetandehöjande åtgärder, utbildningsåtgärder, utarbetande och utbyte av tillvaratagna erfarenheter och bästa praxis, publiceringsåtgärder samt utgifter för sådant administrativt eller tekniskt stöd som behövs för att förvalta åtgärder,
- b) utgifter för forskningsverksamhet och forskningsstudier om relevanta frågor och för spridning av resultatet,
- c) utgifter som har samband med informations- och kommunikationsinsatser, inbegripet utarbetande av kommunikationsstrategier samt förmedling av information från unionen om dess politiska prioriteringar.

3. Stödåtgärder får finansieras utanför räckvidden för vägledande programplaneringsdokument. Kommissionen ska i tillämpliga fall anta stödåtgärder i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, 5.7.1985, s. 40).

Granskningsförfarandet ska inte tillämpas vid antagandet av stödåtgärder för vilka unionens finansiella stöd inte överstiger 10 miljoner EUR.

Stödåtgärder för vilka unionens finansiella stöd inte överstiger 10 miljoner EUR ska meddelas Europaparlamentet och medlemsstaterna genom den berörda kommitté som avses i artikel 16 inom en månad efter antagandet.

AVDELNING II

BESTÄMMELSER OM FINANSIERINGSMETODERNA

Artikel 4

Allmänna finansieringsbestämmelser

1. Det finansiella stödet från unionen får tillhandahållas genom sådana typer av finansiering som tas upp i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, och i synnerhet följande:

- a) Bidrag.
- b) Upphandlingskontrakt avseende tjänster, varor eller byggen-treprenader.
- c) Allmänt eller sektorsuppdelat budgetstöd.
- d) Bidrag till förvaltningsfonder som inrättats av kommissionen, i enlighet med artikel 187 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- e) Finansieringsinstrument såsom lån, garantier, aktiekapital eller hybridkapital, investeringar eller andelar och riskbärande instrument, om möjligt under ledning av EIB i enlighet med dess externa mandat enligt beslut nr 1080/2011/EU, ett multilateralt europeiskt finansinstitut, t.ex. Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, eller ett bilateralt europeiskt finansinstitut, t.ex. bilaterala utvecklingsbanker, eventuellt sammanlagda med ytterligare bidrag från andra källor.

2. Allmänt eller sektorsuppdelat budgetstöd som avses i punkt 1 c är grundat på ömsesidig ansvarighet och gemensamma åtaganden i fråga om universella värden och syftar till att stärka avtalsmässiga partnerskap mellan unionen och partnerländer för att främja demokrati, mänskliga rättigheter och rättstatsprincipen, stödja hållbar ekonomisk utveckling för alla och utrota fattigdom.

Beslut om att tillhandahålla det allmänna eller sektorsuppdelade budgetstödet ska grundas på den budgetstödspolicy som unionen kommit överens om, en tydlig uppsättning kriterier för berättigande och en omsorgsfull utvärdering av riskerna och fördelarna.

Avgörande för det beslutet ska vara en utvärdering av engagemanget, resultatet och framstegen i partnerländerna när det gäller demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatlighet. Det allmänna eller sektorsuppdelade budgetstödet ska differentieras för att bättre svara mot de politiska, ekonomiska och sociala förhållandena i partnerlandet, med beaktande av instabila situationer.

Vid tillhandahållande av det allmänna eller sektorsuppdelade budgetstödet i enlighet med artikel 186 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska kommissionen tydligt fastställa och övervaka villkoren för stödet samt stödja utvecklingen av parlamentarisk kontroll och revisionskapacitet och ökad öppenhet och allmänhetens tillgång till information. Ett villkor för utbetalningen av det allmänna eller sektorsuppdelade budgetstödet ska vara att tillfredsställande framsteg har gjorts när det gäller att uppnå de mål som överenskommits med partnerlandet.

3. Varje enhet som anförtros genomförande av finansieringsinstrument enligt punkt 1 e ska uppfylla kraven i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och rätta sig efter unionens mål, normer och politiska riktlinjer, samt bästa praxis angående användning av och rapportering om unionsmedel.

Dessa finansieringsinstrument får för tillämpning och rapportering grupperas i olika faciliteter.

Unionens finansiella stöd får i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 även tillhandahållas genom bidrag till internationella, regionala eller nationella fonder, som de som EIB, medlemsstater eller partnerländer och -regioner eller internationella organisationer inrättat eller förvaltar, i syfte att dra till sig gemensam finansiering från ett flertal givare, eller till fonder som en eller flera givare inrättat med tanke på gemensamt genomförande av projekt.

4. Ömsesidig tillgång för unionens finansinstitut till finansieringsinstrument som inrättats av andra organisationer ska i förekommande fall främjas.

5. När kommissionen tillhandahåller unionens finansiella stöd som avses i punkt 1 ska den i tillämpliga fall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att unionens finansiella stöd är synligt. Dessa åtgärder ska omfatta åtgärder för att ålägga mottagarna av unionsmedel synlighetskrav, utom i vederbörligen motiverade fall. Kommissionen ska ansvara för övervakningen av mottagarnas efterlevnad av dessa krav.

6. Alla inkomster som genereras inom ramen för ett finansieringsinstrument ska avsättas för motsvarande instrument som interna inkomster som avsätts för särskilda ändamål. Vart femte år ska kommissionen granska det bidrag som gjorts för att uppnå unionens mål och effektiviteten hos befintliga finansieringsinstrument.

7. Kommissionen ska genomföra unionens finansiella stöd i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, direkt genom sina egna avdelningar, via unionens delegationer eller via genomförandeorgan, genom delad förvaltning med medlemssta-

terna eller indirekt genom att genomförandeuppgifter anförtros de enheter som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Dessa enheter ska sörja för överensstämmelse med unionens utrikespolitik och får anförtro andra enheter budgetgenomförandeuppgifter på villkor som är likvärdiga med dem som gäller för kommissionen.

Enheterna ska årligen fullfölja sina skyldigheter enligt artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Revisionsutlandet ska, om sådant krävs, läggas fram inom en månad efter rapporten och förvaltningsförklaringen för att beaktas i kommissionens tillförlitlighetsförklaring.

Internationella organisationer som avses i artikel 58.1 c ii i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och organ i medlemsstaterna som avses i artikel 58.1 c v och vi i den förordningen som har anförtrots uppgifter av kommissionen får även anförtro budgetgenomförandeuppgifter åt icke-vinstdrivande organisationer som har adekvat driftskapacitet och finansiell kapacitet, enligt villkor som motsvarar dem som gäller för kommissionen.

Enheter som uppfyller kriterierna i artikel 60.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska anses uppfylla de urvalskriterier som avses i artikel 139 i den förordningen.

8. Valet bland de typer av finansiering som anges i punkt 1 i denna artikel och artikel 6.1 och de genomförandemetoder som anges i punkt 3 i den här artikeln ska göras på grundval av deras förmåga att uppnå de specifika målen för åtgärderna och deras förmåga att ge resultat, varvid hänsyn ska tas särskilt till kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för att reglerna inte följs. För bidrag ska även användningen av enhetsbelopp, schablonsatser och standardiserade skalor av enhetskostnader beaktas.

9. De åtgärder som finansieras inom ramen för instrumenten får genomföras genom parallell eller gemensam samfinansiering.

Vid parallell samfinansiering delas en åtgärd upp i ett flertal klart identifierbara komponenter, där var och en finansieras av någon av de partner som svarar för finansieringen, så att det alltid går att fastställa för vilket ändamål medlen har använts.

Vid gemensam samfinansiering fördelas den totala kostnaden för en åtgärd mellan de partner som svarar för finansieringen, och medlen läggs samman på ett sådant sätt att det inte längre går att fastställa varifrån medlen för en viss verksamhet inom ramen för åtgärden kommer. I sådana fall ska offentliggörande i efterhand av bidrag och upphandlingskontrakt i enlighet med artikel 35 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 i tillämpliga fall följa de regler som gäller för den enhet som anförtrots uppgiften.

10. Samarbetet mellan unionen och dess olika partner får vid användning av någon av de typer av finansiering som avses i punkt 1 i denna artikel eller artikel 6.1 ta bl.a. följande former:

- a) Arrangemang för tresidigt samarbete genom vilka unionen samordnar sitt stöd till ett partnerland eller en partnerregion med tredjeländer.
- b) Åtgärder för administrativt samarbete, såsom partnersamverkan (*twining*) mellan en medlemsstat och ett partnerlands eller partnerregions offentliga institutioner, lokala myndigheter, nationella offentliga organ eller privaträttsliga enheter som anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter samt samlingsåtgärder där experter från den offentliga sektorn sänds ut från medlemsstater och deras regionala eller lokala myndigheter.
- c) Bidrag till de kostnader som är nödvändiga för att inrätta och förvalta offentligt-privata partnerskap.
- d) Sektorsvisa policystödprogram genom vilka unionen tillhandahåller stöd till ett partnerlands sektorsprogram.
- e) När det gäller ENI och IPA II, bidrag till kostnaderna för länders deltagande i unionsprogram och unionsbyråer.
- f) Räntesubventioner.
- g) Finansiering genom bidrag till unionens organ.

11. När kommissionen arbetar tillsammans med intressenter i mottagarländer ska den ta hänsyn till deras särdrag, inbegripet behov och sammanhang, när den fastställer finansieringsformerna, typen av bidrag, formerna för tilldelning och de administrativa bestämmelserna för förvaltningen av bidrag i syfte att nå och ge bästa möjliga respons till så många olika av dessa intressenter som möjligt. Särskilda former, som partnerskapsavtal, tillstånd till bidrag i flera led, direkt tilldelning eller tillträdesbegränsade inbjudningar att lämna förslag eller enhetsbelopp, ska uppmuntras i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

12. När unionen genomför sitt stöd till övergång och reformer i partnerländer, ska den när så är lämpligt använda sig och dela med sig av medlemsstaternas erfarenheter och tillvaratagna lärdomar.

Artikel 5

Skatter, tullar och avgifter

Stödet från unionen ska inte generera eller utlösa uttag av särskilda skatter, tullar eller avgifter.

I tillämpliga fall ska lämpliga bestämmelser förhandlas fram med tredjeländer i syfte att från skatter, tullar och avgifter undanta de åtgärder genom vilka unionens finansiella stöd genomförs. I annat fall ska skatter, tullar och avgifter komma i fråga för finansiering på de villkor som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 6

Särskilda finansieringsbestämmelser

1. Unionens finansiella stöd inom ramen för de nedan angivna instrumenten får utöver genom de typer av finansiering som avses i artikel 4.1 i denna förordning i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 även tillhandahållas genom följande typer av finansiering:

- a) När det gäller DCI och ENI, genom skuldlättnad inom ramen för internationellt överenskomna program för skuldlättnad.
- b) När det gäller DCI och instrumentet som bidrar till stabilitet och fred, i undantagsfall genom sektorspecifika eller allmänna importprogram i form av
 - i) sektorspecifika importprogram för import in natura,
 - ii) sektorspecifika importprogram med stöd i form av utländsk valuta för finansiering av import inom sektorn i fråga, eller
 - iii) allmänna importprogram inom ramen för vilka det tillhandahålls utländsk valuta för att finansiera allmän import av ett stort antal olika produkter.
- c) När det gäller EIDMR, genom direkt tilldelning av följande bidrag:
 - i) Bidrag till låga belopp till människorättsförsvarare, för att finansiera brådskande skyddsåtgärder, i lämpliga fall utan behov av samfinansiering.
 - ii) Bidrag, i lämpliga fall utan behov av samfinansiering, för att finansiera åtgärder där villkoren är som svårast eller i sådana situationer som avses i artikel 2.4 i förordning (EU) nr 235/2014 där det skulle vara olämpligt att offentliggöra en inbjudan att lämna förslag. Sådana bidrag får inte överstiga 1 000 000 EUR och ska ha en löptid på högst 18 månader, vilken dock får förlängas med tolv månader vid objektiva, oförutsedda hinder för genomförandet av dem.
 - iii) Bidrag till FN:s högkommissariat för mänskliga rättigheter samt *European Inter-University Centre for Human Rights and Democratisation*, som erbjuder ett europeiskt masterprogram i mänskliga rättigheter och demokratisering och ett EU-FN-stipendieprogram och det med detta förbundna nätet av universitet som erbjuder program för högre universitetsutbildning i mänskliga rättigheter, inbegripet stipendier till studenter och människorättsförsvarare från tredjeländer.

2. Inom ramen för ENI och IPA II ska programmen för gränsöverskridande samarbete framför allt genomföras genom delad förvaltning med medlemsstaterna eller genom indirekt förvaltning tillsammans med tredjeländer och internationella organisationer. Närmare bestämmelser ska fastställas i genomförandeakter, som antas på grundval av förordning (EU) nr 232/2014 och förordning (EU) nr 231/2014.

3. Kommissionen får anta fleråriga handlingsprogram

- a) för en period på upp till tre år vid återkommande åtgärder,
- b) för en period på upp till sju år inom ramen för IPA II.

Fleråriga åtaganden ska innehålla bestämmelser om att åtagandena för andra år än det första åtagandeåret är vägledande och beroende av unionens kommande årliga budgetar.

4. Budgetåtaganden för åtgärder inom ramen för ENI och IPA II som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp i årliga delåtaganden.

Om inte annat föreskrivs i de tillämpliga bestämmelserna ska kommissionen i sådana fall automatiskt dra tillbaka alla delar av ett budgetåtagande för ett program som, senast den 31 december det femte året efter året för budgetåtagandet, inte har använts till förfinansiering eller mellanliggande betalningar eller för vilka den enhet som anförtrots uppgiften inte har visat upp någon attesterad utgiftsdeklaration eller betalningsansökan.

5. Bestämmelserna om gränsöverskridande samarbete inom ramen för IPA II som genomförs genom delad förvaltning med medlemsstaterna ska vara förenliga med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 ⁽²⁾.

Artikel 7

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska genom lämpliga åtgärder se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt denna förordning, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav eller vid behov restitution av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (EUT L 347, 20.12.2013, s. 259).

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, eller, när det gäller internationella organisationer, rätt att genomföra kontroller i enlighet med avtal som ingåtts med dessa, på grundval av handlingar samt på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt denna förordning.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) Nr 883/2013 ⁽³⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽⁴⁾ i syfte att fastställa om bidragsöverskottskommelser, bidragsbeslut eller andra avtal som har finansierats enligt denna förordning påverkats av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens ekonomiska intressen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenhet att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner i enlighet med sina respektive befogenheter uttryckligen tilldelas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i bestämmelser i samarbetsavtal med tredjeländer eller med internationella organisationer, i avtal, i bidragsavtal och i bidragsbeslut som ingås med tillämpning av denna förordning.

AVDELNING III

NATIONALITETS- OCH URSPRUNGSBESTÄMMELSER FÖR OFFENTLIG UPPHANDLING, BIDRAGS- OCH ANDRA TILLDELNINGSFÖRFARANDEN

Artikel 8

Gemensamma bestämmelser

1. Deltagande i förfaranden för tilldelning av upphandlingskontrakt, förfaranden för tilldelning av bidrag och andra tilldelningsförfaranden för åtgärder som finansieras enligt denna förordning till förmån för tredje parter ska stå öppet för alla fysiska personer som är medborgare, och juridiska personer som är etablerade, i ett land som kan komma i fråga för finansiering enligt vad som fastställs för det tillämpliga instrumentet i denna avdelning samt för internationella organisationer.

Juridiska personer kan inbegripa organisationer i det civila samhället, som icke-statliga organisationer som drivs utan vinstsyfte och oberoende politiska stiftelser, lokalt förankrade organisationer och privata inrättningar, institut och organisationer som drivs utan vinstsyfte samt nätverk av dessa på lokal, nationell, regional och internationell nivå.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

2. När det gäller åtgärder som gemensamt samfinansieras med en partner eller annan givare eller som genomförs via en medlemsstat genom delad förvaltning, eller genom en förvaltningsfond som inrättats av kommissionen, ska även länder kunna komma i fråga för finansiering som enligt denna partners, andra givares eller medlemsstats bestämmelser eller enligt akten om inrättandet av förvaltningsfonden kan komma i fråga för finansiering.

När det gäller åtgärder som genomförs genom ett av de organ som anförtratts uppgiften indirekt förvaltning i en kategori som förtecknas i artikel 58.1 c ii–viii i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska även länder som enligt det berörda organets bestämmelser kan komma i fråga för finansiering kunna komma i fråga för finansiering

3. När det gäller åtgärder som finansieras genom något av instrumenten och dessutom genom ett annat unionsinstrument för yttre åtgärder, t.ex. Europeiska utvecklingsfonden, ska de länder som tas upp i något av instrumenten anses kunna komma i fråga för finansiering för dessa åtgärders syften.

När det gäller åtgärder av global, regional eller gränsöverskridande karaktär som finansieras av ett av instrumenten får de länder, territorier och regioner som omfattas av åtgärden anses kunna komma i fråga för åtgärden.

4. Alla varor som köps inom ramen för ett upphandlingskontrakt eller en bidragsöverenskommelse och finansieras enligt denna förordning ska ha sitt ursprung i ett land som kommer i fråga för finansiering. Varorna får dock ha sitt ursprung i vilket land som helst, när beloppet för de varor som köps in understiger tröskelvärdet för tillämpning av förhandlat förfarande under konkurrens. För denna förordnings syften har termen ursprung den innebörd som den har i artiklarna 23 och 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ och andra unionslagstiftningsakter som styr ursprung som inte medför förmånsbehandling.

5. Bestämmelserna i denna avdelning ska inte tillämpas på eller skapa nationalitetsrestriktioner för fysiska personer som är anställda hos eller på annat sätt rättsligt står under avtal med en uppdragstagare eller, i förekommande fall, underleverantör som kan komma i fråga för finansiering.

6. För att främja lokal kapacitet och lokala marknader och inköp ska prioritet ges åt lokala och regionala uppdragstagare när det i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 föreskrivs tilldelning på grundval av en enda anbudsgivare. I samtliga andra fall ska lokala och regionala uppdragstagares deltagande främjas i enlighet med de relevanta bestämmelserna i den förordningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.12.1992, s. 1).

7. Tillträde till tilldelningsförfaranden enligt denna avdelning får begränsas med hänsyn till sökandes nationalitet, geografiska lokalisering eller karaktär i den utsträckning sådana begränsningar är nödvändiga på grund av en åtgärds specifika karaktär och mål och när de är nödvändiga för ett verkkningsfullt genomförande av denna. Sådana begränsningar får tillämpas särskilt på deltagande i tilldelningsförfaranden när det gäller åtgärder för gränsöverskridande samarbete.

8. Fysiska och juridiska personer som tilldelats kontrakt ska följa tillämplig miljölagstiftning, inbegripet multilaterala miljöavtal, samt internationellt överenskomna grundläggande arbetsnormer ⁽²⁾.

Artikel 9

Stödberättigande enligt DCI, ENI och partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer

1. Anbudsgivare, sökande och kandidater från följande länder ska kunna komma i fråga för finansiering inom ramen för DCI, ENU och partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer:

a) Medlemsstaterna, stödmottagare som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 231/2014 och parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

b) När det gäller ENI, partnerländer som omfattas av instrumentet samt Ryska federationen, när det berörda förfarandet äger rum inom ramen för något av de program för flera länder eller för gränsöverskridande samarbete som de deltar i.

c) Utvecklingsländer och utvecklingsterritorier som ingår i den förteckning över mottagare av ODA som offentliggörs av OECD/DAC (nedan kallad *förteckningen över ODA-mottagare*) och som inte är medlemmar av G20 samt utomeuropeiska länder och territorier som omfattas av rådets beslut 2001/822/EG ⁽³⁾.

d) Utvecklingsländer som ingår i förteckningen över ODA-mottagare och som är medlemmar av G20 och andra länder och territorier, i den utsträckning som de omfattas av en åtgärd som är föremål för unionsfinansiering inom ramen för de instrument som omfattas av denna artikel.

⁽²⁾ ILO:s grundläggande arbetsnormer och konventioner om organisationsrätt och kollektiv förhandlingsrätt, om avskaffande av tvångsarbete och obligatoriskt arbete, om undanröjande av diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning och om avskaffande av barnarbete.

⁽³⁾ Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 314, 30.11.2001, s. 1).

e) Länder med avseende på vilka kommissionen fastställt att ömsesidigt tillträde till externt stöd föreligger. Det får fattas beslut om ömsesidigt tillträde under en begränsad period av minst ett år när ett land ger tillträde på lika villkor till enheter från medlemsstater i unionen och från andra länder som kan komma i fråga för finansiering inom ramen för de instrument som omfattas av denna artikel. Kommissionen ska efter samråd med de berörda mottagarländerna fatta beslut om ömsesidigt tillträde och varaktigheten för sådant tillträde i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 16.2.

f) Länder som är medlemmar av OECD, när det gäller kontrakt som ska genomföras i något av de minst utvecklade länderna eller ett kraftigt skuldtyngt fattigt land som är uppfört på förteckningen över ODA-mottagare.

2. Kommissionen får besluta att anbudsgivare, sökande och kandidater från länder som inte kan komma i fråga och varor som har ett ursprung som inte kan komma i fråga ska ha tillträde till förfarandet, när det gäller

a) länder som har traditionella ekonomiska förbindelser, handelsförbindelser eller geografiska förbindelser med angränsande mottagarländer, eller

b) brådskande behov av eller avsaknad av produkter och tjänster på marknaderna i de berörda länderna eller andra vederbörligen motiverade fall, där tillämpning av reglerna om vilka eller vad som kan komma i fråga skulle göra det omöjligt eller alltför svårt att genomföra ett projekt, ett program eller en åtgärd.

3. När det gäller en åtgärd som genomförs genom delad förvaltning får en medlemsstat, till vilken kommissionen delegerat genomförandeuppgifter, på kommissionens vägnar besluta att anbudsgivare, sökande och kandidater från länder som inte kan komma i fråga och som avses i punkt 2 i denna artikel eller varor som har ett ursprung som inte kan komma i fråga och som avses i artikel 8.4 ska ha tillträde till förfarandet.

Artikel 10

Stödberättigande enligt IPA II

1. Anbudsgivare, sökande och kandidater från följande länder ska kunna komma i fråga för finansiering inom ramen för IPA II:

a) Medlemsstaterna, stödmottagare som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 231/2014, parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och partnerländer som omfattas av ENI.

b) Länder för vilka kommissionen enligt artikel 9.1 e fastställt att ömsesidigt tillträde till externt stöd föreligger.

2. Kommissionen får besluta att anbudsgivare, sökande och kandidater från länder som inte kan komma i fråga eller varor

som har ett ursprung som inte kan komma i fråga ska ha tillträde till förfarandet, i fall då det föreligger ett brådskande behov eller en avsaknad av produkter och tjänster på marknaderna i de berörda länderna eller andra vederbörligen motiverade fall, där tillämpning av reglerna för vilka/vad som kan komma i fråga skulle göra det omöjligt eller alltför svårt att genomföra ett projekt, ett program eller en åtgärd.

3. När det gäller en åtgärd som genomförs genom delad förvaltning får en medlemsstat, till vilken kommissionen delegerat genomförandeuppgifter, på kommissionens vägnar besluta att anbudsgivare, sökande och kandidater från länder som inte kan komma i fråga och som avses i punkt 2 i denna artikel eller varor som har ett ursprung som inte kan komma i fråga och som avses i artikel 8.4 ska ha tillträde till förfarandet.

Artikel 11

Stödberättigande enligt EIDMR och instrumentet som bidrar till stabilitet och fred

1. Utan att det påverkar sådana begränsningar enligt artikel 8.7 som är förbundna med en åtgärds art eller med målen för åtgärden ska deltagande i förfaranden för tilldelning av upphandlingskontrakt eller bidrag och för rekrytering av experter inom ramen för EIDMR och instrumentet som bidrar till stabilitet och fred stå öppet utan begränsningar.

2. Inom ramen för EIDMR ska följande organ och aktörer kunna komma i fråga för finansiering enligt artikel 4.1, 4.2 och 4.3 samt artikel 6.1 c:

a) Organisationer i det civila samhället, bl.a. icke-statliga organisationer som drivs utan vinstsyfte och oberoende politiska stiftelser, lokalt förankrade organisationer och privata inrättningar, institut och organisationer som drivs utan vinstsyfte samt nätverk av dessa på lokal, nationell, regional och internationell nivå.

b) Offentliga inrättningar, institut och organisationer som drivs utan vinstsyfte samt nätverk av dessa på lokal, nationell, regional och internationell nivå.

c) Nationella, regionala och internationella parlamentariska organ, när det är nödvändigt för att målen för EIDMR ska uppnås och den föreslagna åtgärden inte kan finansieras inom ramen för ett annat instrument.

d) Internationella och regionala mellanstatliga organisationer.

e) När det är nödvändigt för att målen för EIDMR ska uppnås, fysiska personer, enheter som inte har status som juridisk person och i vederbörligen motiverade undantagsfall andra organ och aktörer som inte tas upp i denna punkt.

Artikel 12

Övervakning och utvärdering av åtgärderna

1. Kommissionen ska fortlöpande övervaka sina åtgärder och granska framstegen med att uppnå förväntade resultat, varvid prestationer och resultat ska beaktas. Kommissionen ska även utvärdera effekterna av och ändamålsenligheten i sin politik och sina åtgärder inom olika sektorer och hur effektiv programplaneringen har varit, när så är lämpligt genom oberoende externa utvärderingar. Vederbörlig hänsyn ska tas till förslag från Europaparlamentet eller rådet om oberoende externa utvärderingar. Utvärderingarna ska grundas på OECD/DAC:s principer för god praxis och man ska försöka fastställa huruvida de särskilda målen har uppnåtts, i tillämpliga fall med beaktande av jämförbarhet, och utforma rekommendationer med sikte på att förbättra framtida insatser. Dessa utvärderingar ska utföras på grundval av förutbestämda, tydliga och öppna samt, där så är lämpligt, landsspecifika och mätbara indikatorer.

2. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna genom den berörda kommitté som avses i artikel 16. Särskilda utvärderingar får diskuteras i den kommittén på medlemsstaternas begäran. Resultaten ska användas för att förbättra utformningen av programmen och tilldelningen av resurser.

3. Kommissionen ska i lämplig utsträckning göra alla berörda parter delaktiga i faser för utvärdering av det unionsstöd som tillhandahålls inom ramen för denna förordning och får vid behov försöka genomföra gemensamma utvärderingar med medlemsstaterna och utvecklingspartner.

4. Den rapport som nämns i artikel 13 ska avspegla de viktigaste tillvaratagna erfarenheterna och uppföljningen av rekommendationerna i utvärderingarna från de föregående åren.

AVDELNING IV

ANDRA GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 13

Årsrapport

1. Kommissionen ska kartlägga framstegen i genomförandet av åtgärderna för unionens externa finansiella stöd och ska årligen från och med 2015 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om uppnåendet av målen för varje förordning genom indikatorer som mäter av de uppnådda resultaten och det berörda instrumentets effektivitet. Rapporten ska också överlämnas till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

2. Årsrapporten ska innehålla information rörande det föregående året om de åtgärder som finansierats, om resultaten av uppföljnings- och utvärderingsverksamheten och om de berörda parternas medverkan samt om genomförandet av budgetåtgärderna och betalningsbemyndigandena, fördelade på länder, regioner och samarbetsområden. Den ska omfatta en bedömning av resultaten av unionens finansiella stöd, i möjligaste mån med användning av specifika och mätbara indikatorer på stödets betydelse för uppnåendet av målen för instrumenten. När det gäller utvecklingssamarbete ska rapporten, där så är möjligt och

relevant, även omfatta en bedömning av efterlevnaden av principerna om biståndseffektivitet, även för innovativa finansieringsinstrument.

3. Den årsrapport som utarbetas 2021 ska innehålla konsoliderad information ur årsrapporterna från perioden 2014–2020 om all finansiering som styrs av denna förordning, inklusive externa inkomster avsatta för särskilda ändamål och bidrag till förvaltningsfonder, samt innehålla en uppdelning av utgifter utifrån mottagarland, användning av finansiella instrument, åtaganden och betalningar.

Artikel 14

Utgifter för klimatsatser och biologisk mångfald

En årlig beräkning av de övergripande utgifterna för klimatsatser och biologisk mångfald ska göras på grundval av de vägledande programdokument som antagits. De medel som anslås inom ramen för instrumenten ska varje år underkastas ett spårningssystem som grundar sig på OECD-metoderna (så kallade Riomarkörer), utan att användning av mer exakta metoder utesluts om sådana finns tillgängliga, vilket har integrerats i de befintliga metoderna för uppföljning av hur unionsprogrammen fungerar, i syfte att kvantifiera utgifterna för klimatsatser och biologisk mångfald i handlingsprogrammen och i de enskilda åtgärder och särskilda åtgärder som avses i artikel 2.1, och redovisas i utvärderingar och årsrapporten.

Artikel 15

Medverkan av lokala intressenter i mottagarländerna

Kommissionen ska, närhelst detta är möjligt och lämpligt, se till att relevanta intressenter, i mottagarländer, inklusive det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter, är eller har blivit vederbörligen hörda inom genomförandeprocessen samt att de i god tid får tillgång till relevant information så att de kan få en meningsfull roll i processen.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av de kommittéer som inrättas genom instrumenten. Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

När kommitténs yttrande ska inhämtas genom ett skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande beslutar detta, eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna begär detta, inom tidsfristen för att avge ett yttrande.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

När kommitténs yttrande ska inhämtas genom ett skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande beslutar detta, eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna begär detta, inom tidsfristen för att avge ett yttrande.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

De beslut som antagits ska fortsätta att gälla under den tid som de dokument, handlingsprogram eller åtgärder som antagits eller ändrats varar.

5. En observatör från EIB ska delta i kommitténs arbete i frågor som rör EIB.

Artikel 17

Halvtidsöversyn och utvärdering av instrumenten

1. Senast den 31 december 2017 ska en rapport om halvtidsöversyn läggas fram av kommissionen om genomförandet av varje enskilt instrument och om genomförandet av denna förordning. Den ska omfatta perioden från den 1 januari 2014 till den 30 juni 2017 och fokusera på uppnåendet av målen för varje instrument genom indikatorer som mäter de uppnådda resultaten och instrumentens effektivitet.

I syfte att uppnå målen för varje instrument, ska den rapporten dessutom behandla varje instruments mervärde, utrymmet för förenkling, intern och extern samstämmighet, inklusive komplementariteten och synergin mellan instrumenten, den fortsatta relevansen av alla mål, åtgärdernas bidrag till konsekvensen i unionens yttre åtgärder och, där så är påkallat, till unionens prioriteringar för smart och hållbar tillväxt för alla. I rapporten ska man beakta eventuella konstateranden och slutsatser om instrumentens konsekvenser på lång sikt. Rapporten ska även innehålla information om den hävstångseffekt som uppnåtts av medlen för vart och ett av de finansiella instrumenten.

Rapporten ska utarbetas i det specifika syftet att förbättra genomförandet av unionens stöd. Den ska beaktas vid beslut om förlängning, ändring eller upphävande av sådana åtgärder som genomförs enligt instrumenten.

Rapporten ska också innehålla konsoliderad information ur relevanta årsrapporter om all finansiering som styrs av denna förordning inklusive externa inkomster avsatta för särskilda ändamål och bidrag till förvaltningsfonder samt innehålla en uppdelning av utgifter utifrån mottagarland, användning av finansiella instrument, åtaganden och betalningar.

Kommissionen ska inom ramen för interimsoversynen av nästa finansieringsperiod upprätta en slutlig utvärderingsrapport för perioden 2014–2020.

2. Den rapport om halvtidsöversyn som avses i punkt 1 första stycket ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag om erforderliga ändringar av instrumenten och av denna förordning.

3. Värdena på indikatorerna den 1 januari 2014 ska ligga till grund för bedömningen av i vilken utsträckning målen har uppnåtts.

4. Kommissionen ska ålägga partnerländerna att tillhandahålla alla uppgifter som i överensstämmelse med de internationella åtagandena om biståndseffektivitet är nödvändiga för uppföljning och utvärdering av de berörda åtgärderna.

5. Instrumentens resultat och verkningar på längre sikt samt hållbarheten i instrumentens verkningar ska utvärderas i enlighet med de gällande bestämmelserna och förfarandena för övervakning, utvärdering och rapportering vid den tidpunkt då utvärderingen görs.

Artikel 18

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

Europeiska kommissionens förklaring om användningen av genomförandeakter för att fastställa regler för genomförandet av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II)

Europeiska kommissionen anser att bestämmelserna för genomförandet av program för gränsöverskridande samarbete så som de fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av externa åtgärder och andra specifika mer detaljerade genomförandebestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II), syftar till att komplettera den grundläggande rättsakten och därför bör vara delegerade akter som antas på grundval av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Europeiska kommissionen kommer inte att motsätta sig antagandet av den text som medlagstiftarna enats om. Kommissionen erinrar om att frågan om avgränsning mellan artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget för närvarande granskas av domstolen i "biocid-målet".

Europeiska kommissionens förklaring om "återflöden"

I enlighet med de skyldigheter som anges i artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 kommer Europeiska kommissionen att i budgetförslaget införa en rubrik för interna inkomster avsatta för särskilda ändamål och om möjligt ange beloppet för sådana inkomster.

Budgetmyndigheten kommer att underrättas om de samlade resurserna varje år i samband med planeringen av budgeten. Interna inkomster avsatta för särskilda ändamål får bara införas i budgetförslaget i den mån deras storlek är fastställd.

Europaparlamentets uttalande om avbrytande av stöd som beviljas inom ramen för finansiella instrument

Europaparlamentet noterar att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) inte innehåller några uttryckliga hänvisningar till möjligheten att avbryta stöd i fall där ett mottagarland inte efterlever de grundläggande principer som anges i respektive instrument, och särskilt principerna om demokrati, respekt för rättsstatsprincipen och för de mänskliga rättigheterna.

Europaparlamentet anser att ett uppskjutande av bistånd inom ramen för dessa instrument skulle ändra den totala finansiering som överenskommits i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Som medlagstiftare och medlem i budgetmyndigheten har Europaparlamentet därför rätt att till fullo utöva sina befogenheter i detta avseende, om ett sådant beslut fattas.
